tis videntibus et cū magna voce orās emisit
spm̄. Quod cū ppl̄i audisset cū nimia celerita
te venerūt et auferentes corpus eius posuerūt
in sarcofago nouo. Et factū est dū aromati
bus condiret corpus eius et cū nimia diligētia
collocaret eū venit quidā iuuenis sericis ve
stibus indutus quē sequebant᷑ amplius ꝙ centū
pueri oēs coronati et pulchri: quoꝝ pulch
tudinē oēs admirabant᷑. Quos nullus vider
at an̄ in ciuitate cathinensiū nec postea
eos aliquis vidit n᷑ inuentus est aliquis q̄ diceret
hoc scire. Hic ergo veniens intrauit ad locū
in quo condebat᷑ et posuit ad caput eius
intra sarcofagū tabulā breuē ex marmo
re factā in qua scriptū erat. mentē sctām spo
taneā honorē deo. et patrie liberationē.
Posuit ergo hanc scripturā vt diximus intra
tumulū ad caput eius. et tā diu ibi stetit
quā diu cū oī diligentia clauderet᷑. Clauso
ergo sepulchro abscessit. Et vt diximus sup
erius nec visus nec auditus est in regione illa
vel in tota prouincia sicilie. Unde suspicati sunt
oēs ꝙ angelus dei fuisset. Et hanc scripturā
diuulgantes oēs qui viderūt siculos solli
citos reddiderūt. et tā iudei quā etiā ge
tiles vnā cū xpianis comuniter sīt ceperūt
venire et venerari sepulchrū eius. Cum quidam
tiranus audiēs hec arripuit iter vt iret cū
oī officio suo ad inuestigādas oēs facul
tates eius. et optineret oēs de parentela eius.
vt hoc facto dei iudiciū incurreret. Demum
dū transiret flumē p naue duo equi fre
mitū inter se dantes calces que iactantes
vnus eū morsibus vastauit. alius eū calcibus
voluēs deiecit in flumē symethū. et non est
inuentū corpus eius vsque in presentē diem. Unde
creuit timor et veneratio circa btām agathen
et nullus vmꝙ̄ molestus fuit generationi eius.
Ut aūt illa scriptura quā angelus dn̄i posuit
firmaret᷑. post anni circulū et proximo die
natalis eius mons ethna eructauit ignē
diuinū et q̄si fluuius currēs ita ignis ve
hemens saxa et trā liquefaciens: venie
bat ad cathinensiū ciuitatē. Cum pagā
norū multitudo fugiens de monte cucurre
runt et venerūt ad sepulchrū scē agathe.
Et auferentes velū vnde erat coopertū
sepulchrū eius: et statuerūt illud contra ignē
venientē. et ea hora stetit ignis diuinus
q̄ ceperat pridie kl̄ febr̄ et cessauit die no
narū earūdem qui est dies sepulture eius.
vt comprobaret dn̄s nr̄ ihūs xp̄us ꝑ aperitās

mortis et de incendio oroibus et meritis btissime
martiris sue agathe liberauit ppl̄m suum
cui est honor et glia et imperiū sempiternū
in saecula sclā seculorū. Amen.

Passio sci̅ Valentini mr̄is

Propheta loquit᷑ ad deū scd̄m altitu
dinem tuā multiplicasti filios ho
minū. In ipsa multiplicacōe illi spe
cialiter ad deū ptinent qui vitam
suā vouerint creatori ita ut corpus et aīaz
intentissime xp̄o faciant. Unde btūs vir inter
amnensis ep̄s scūs valentinus bene viuēdo
meruit virtutibus adherere. Que virtutes
latentem hominē omniū mūdo credēciū
animes tradiderūt. Igit᷑ cum athenenses
nobiles nati paulus et sibus et apollonius
scolastici viri apud grecos latina studia
desiderassent. apud cratonē ciuē suū ora
torem vtriusque lingue in vrbe roma ho
spitabant᷑. huius et magisterio et hospicio
fouebant᷑. Factū est aūt vt cronius cratonis
filius cerimon noīe iuuenis scolasticus
sic incideret egritudinē. ut incuruatus
dorso caput habens inter genua rema
neret. Cumque oēs pene medici q̄ in vrbe
roma erant nulla ei possent ratione su
currere. extitit quidam fontegius tici
burnius qui diceret ei istam passioē aucis
suo euenisse germano. et curatus esset
a quodā sc̄o valentino ep̄o quē interamne
vrbis ciuis et hortat᷑ transmittere ad eū.
Denique ipse puer ex quo curatus est. non
illū deseruit dicens cum Ibo et huius boni
tatis affectu me faciā esse constrictum.
Audiens hec craton misit ad illū nobiles
viros amicos suos qui illū rogarent ut
ad vrbem romā dignaret᷑ venire. Que
cū veniente craton hospicio recepisset.
ondit ei filiū suū cerimonem. et cepit
petere eū ut sic germanum curauit
fontegii ita et isti succurreret. Cui sanctus
valentinus ep̄s dixit. Si tu vis curabit᷑.
Et craton dixit ad eū. Dimidiā parte
substancie mee tibi dare disposui. si istū
ab hac infirmitate liberare potueris. Cui
scūs valentinus rn̄dit. Miror te ingenium
prudentē non aduertisse qd̄ dixi. Tu
si vis curabit᷑. Nā si credideris xp̄o meo
fides tua preciosa est deo magis quā tu.
Quid in rebus vilissimis et vanis vitam
tuā expendis. Credis effigies maligno
rum hominū in ligno aut in quocumque
metallo expressas. aliquā diuinitate
habere que merito hoc obtinuerit. Nūc
aūt ut nō possint credi qui sordidissimis

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. 118r – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/de/vad/0070/118r)